

Sajtos János:

Amikor Inota Városrész Önkormányzó Testülete tárgyalta a 42. számú költségvetési rendelet-tervezetet, akkor még a Polgármester úr által nem volt ismeretes az az anyag, amit 21-én szerdán délután 15,30 órakor elének tett? Ez a kiegészítés Inota városrészt súlyosan érinti, hiszen ki van húzva az orvosi rendelőre tervezett 7 millió forint, a villanyhálózat fejlesztésére a 3 millió forint, és Inota Készenléti lakótelep hőellátására a 20 millió forint. Ha ez így el lesz fogadva, akkor ezek a kérések 2001-ben teljesülnek-e?

Leszkovszki Tibor:

Igen. A testület nem térhet ki előle az áprilisi, vagy májusi döntéskor.

Surányi Pál:

Az én változatomban a költségvetést lényegében egyes képviselőtársaim ma reggel kapták meg, a bizottsági elnökök pedig tegnap délután.

Leszkovszki Tibor:

Ha a szakértők, a polgármester és az alpolgármester módosító indítványát Surányi képviselő úr költségvetésnek tekinti, akkor a hetedik éves képviselősége után szomorú vagyok. Módosító indítványt az SZMSZ szerint ha én a testület elé leteszem a saját nevemben, azt a testületnek el kell fogadnia, mint módosító indítványt, és szavazni kell róla. Semmilyen költségvetést sem tegnap, sem ma reggel senkinek nem adtunk, ez módosító indítvány.

Surányi Pál:

Illendő dolog-e, hogy 250 millió forintról ebben a pillanatban kapjon a Képviselő-testület egy javaslatot.

Leszkovszki Tibor:

Én úgy érzem, hogy nem illendőség kérdése az, hogy a törvényességi feltételeknek megfelelő költségvetési rendelet-tervezet elfogadhatóságához segítséget adjunk, hanem kötelezettségünk. Ez két hete, mióta a képviselőtársaimnál van a költségvetési rendelet-tervezet - nem kívánok senkit a kijelentésemmel megsérteni - tizennyolcunknak volt a kötelessége, és a bizottsági külső szakértőknek elvárható feladata. Ha ilyen koncepció módosító indítvány formájában nem született meg, ezért nem teszek senkinek szemrehányást, de én kérem a két szakértő kollégánőt és Törzsök Károly alpolgármester nevében, hogy ha mi ezt megcsináltuk, ne kapjunk érte szemrehányást, és minősítést. Nem fogom visszavonni.

Surányi Pál:

Természetesen valakinek le kell tenni egy olyat, ~~amire a törvényességnek~~ megfelel, de én az időpontot vitatom.

Leszkovszki Tibor:

Miért természetes, hogy ezt a polgármesternek és az alpolgármesternek kell letennie?

Surányi Pál:

Én azt nem tudom, hogy az természetes-e, vagy nem. Én úgy gondolom, hogy ha 18-unkról van szó, akkor biztos, hogy nem én vagyok a legelső, akinek ebben a legnagyobb felelőssége van. Ennek a javaslatnak örülök, ez egy olyan javaslat amin már van értelme vitázni. Ez a javaslat a határokon belül van, itt lehet kinek-kinek az ízlésének megfelelően javaslatokat tenni, de 300 millió forintba nem hiszem, hogy nekem kellett volna kitalálnom, hogy mit lehetne kihúzni. Szerdán az Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság ülésén Polgármester úr elmondta, hogy van elképzelése. Kivárta, és ezt az elképzelését itt tette le az asztalra. A bizottsági ülésen ígéretet kaptunk, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság ülésén ez a javaslat már elhangzik. Ez a javaslat ott sem hangzott el.

Leszkovszki Tibor:

Köszönöm a számonkérést, de akkor sem vonom vissza.

Surányi Pál:

Úgy gondolom, hogy a városvezetésnek kellene egy koncepcionális javaslattal előjönni, mint egy "mezei" képviselőnek, aki másodállásban képviselő.

Leszkovszki Tibor:

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztés első oldalán le van írva, hogy milyen jogszabályok figyelembevételével kell a költségvetési rendelet-tervezetet előkészíteni. Ennek eleget tettünk. Hogy ebben 590 millió forinttal túlfutottunk a nulla ponton, nem az előkészítők dokumentuma alapján született, hanem a költségvetési koncepció alapján, amit nekünk egyoldalúan nincs jogunk megváltoztatni. Az a mostani feladatunk, hogy az igényeket a lehetőségekhez, a törvényes keretekhez igazítsuk.

Katona Csaba:

A Szervezeti és Működési Szabályzatunkból kikerültek mindazok a konkrét időpontok, amik valamikor szabályozták a rendeletalkotás időpontjait. Semmi nincs benne. Az utolsó nap rendeletmódosítást lehet beadni. Ez - azt mondom -, a demokrácia óriási megsértése, mert a bizottságok teljesen feleslegessé válnak ezáltal. Felesleges bizottságokat fenntartanunk, ha az utolsó nap a testületi ülésen eldöntjük, hogy mit tárgyalunk. Ezt a külsősök sérelmezhetnék, mert eljönnek, nem arról beszélünk, hazamennek, és valamilyen döntés meg születik a testületi ülésen.

Leszkovszki Tibor:

Tisztelt képviselőtársam! Egy mondatot elismerek, hogy eljönnek és hazamennek. Ha a költségvetési rendeletről beszélünk - más napirendi pontot nem vettem fel -, nagyon tisztelen és köszönöm azoknak a bizottságoknak, akik érdemi módosító indítványt adtak annak a célnak az érdekében, hogy a törvényességnek is megfeleljen a költségvetési rendelet-tervezet. Volt aki egyszerűbb módját választotta, de a törvényességi síkon maradva: Gazdasági és Pénzügyi Bizottság és Jogi és Ügyrendi Bizottság, aki nem kívánt részletekbe belemenni. Tisztességesnek azt tartom, amit az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság mondott, hogy a saját területét meg tudja ítélni, arra szükség van, de a többibe nem kívánt belenyúlni. Ha a szakbizottságok a saját területükön kiveszik azt amit úgy ítélnék meg, hogy sorrendiségből kivehető, akkor a

Gazdasági és Pénzügyi Bizottság össze tudta volna rakni a mozaikjátékot, de ez sajnálatos módon nem történt meg.

Egyről itt nem esett szó. Három héttel ezelőtt a sajtó azzal volt tele, hogy a pedagógusok a megemelt bérüket nem kapták meg. Várpalotán megkapták a január 1-jén megemelt bérüket. Nem biztos, hogy a továbbiakban a feladatokat így meg tudjuk oldani, ha az alapkritériumokban nem tudunk megegyezni. Ennek az a feltétele, hogy a minimális nyugodt működtetés gazdasági feltétele meglegyen. Átbuktunk a holtpontra a 173 millió forint működési hiánnyal, ez már perdöntő dolog, de most olyan nem perdöntő dolgokon vitatkozunk, hogy lehet-e, etikus-e.

Miért nem lehet beadni módosító indítványt az ülés kezdetéig írásban?

J á m b o r Attila:

Katona képviselőtársam miért tartja rossznak azt, hogy idekerült egy módosítás, akkor amikor tulajdonképpen végighallgatva a bizottsági véleményeket - a Jogi és Ügyrendi Bizottság kivételével - még a bizottsági ülésen felmerült módosítási javaslatokat sem szavazta meg. Ha a bizottsági munkák termékenyebbek lettek volna, és a képviselők felelőssége jobban megfogalmazódott volna ebben a kérdésben a szavazások formájában, akkor erre ilyen formában nem kerül sor.

K a t o n a Csaba:

Jámbor képviselőtársam azt értelmesnek és érdekesnek tartja, ha egy szakbizottság a szakmailag jónak tartott dolgokat kivonja a költségvetésből, saját önálló indítványként, és nem tudni, hogy egy másik bizottság mit fog kivonni a sajátjából.

L e s z k o v s z k i Tibor:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság leírta, hogy mi dolgozandó ki, ott indul az alap. Kötelező feladatok, felvállalt feladatok rangsorolása, mert ha beüt a krach, és idejön a csődbiztos, akkor mi nem fogunk gazdálkodni, mi nem fogunk 2 forinton sem vitatkozni, ő el fogja dönteni, hogy mire adhatunk ki, meghúzza a határvonalat, amit most meg fogunk tenni, hogy kötelező feladatok, és a többire azt mondja, ha marad akkor csinálhatjuk, ha nem marad, akkor nem.

J á m b o r Attila:

Ma itt már elhangzott, hogy össze kell hoznunk egy költségvetést olyan sarokszámmal, ami még a törvény szerint elfogadható, és amikor a pénzmaradvány tárgyalására sor kerül, akkor a keletkezett sebeket lehet gyógyítani. Miért nem tehetünk akkor javaslatokat?

Az a feladatunk, hogy elfogadható költségvetést hozzunk össze, majd a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság előterjesztése alapján fogunk kapni egy sémát a pénzmaradvány felhasználására, hogy az itt megcsonkított elképzelések helyrehozására, pótlására, részleges pótlására milyen lehetőségünk van.

K a t o n a Csaba:

Költségvetésünknek az a célja, hogy csak működtessük a várost, vagy esetleg megtaláljuk a lehetőséget, hogy merre lehetne elindulni? Csak vegetációnál tartunk, vagy megpróbálunk ebből valamilyen kitörési pontot találni?

P é t e r I s t v á n n é:

Tisztelt Képviselő-testület!

Az előbbieken elhangzottakra szeretnék visszatérni. Többen is felvetették, hogy miért nem készült el ez a kiegészítés előbb. Több bizottsági ülésen is jeleztem már, hogy ezeket a döntéseket amik beépítésre kerültek a 42. számú anyagba, azt mind a Képviselő-testület, vagy törvény szabályozta, tehát mind döntésen alapult. Ha valaki megkérdez bennünket, soronként el tudjuk mondani, a Pénzügyi, Költségvetési és Revizori Irodán össze is vannak szedve azok a határozatok, amik alapján elkészítettük a rendelet-tervezetet. Azért vártuk meg a bizottsági ülések végét, és próbáltuk már hétfőn a múlt hét tárgyalásai alapján összeállítani a mi javaslatunkat, hogy tudjuk, hogy egyáltalán a Képviselő-testületnek, illetve a nem képviselő bizottsági tagoknak mi a véleményük. A Jogi és Ügyrendi Bizottság 203-204 millió forinttal, Inota Városrész Önkormányzó Testülete 112 millió forinttal, a Városrendezési és Kommunális Bizottság pedig 84 millió forinttal javasolta csökkenteni ezt a hiányt, amivel a tervezet készült. A mi javaslatunkban ezek a tételek mind benne szerepelnek. Voltak olyan javaslatok, amire rögtön az ott lévő szakértők reagáltak, hogy azokat nem lehet kivenni, mert azok nemcsak a kiadási oldalt, hanem a bevételi oldalt is érintették volna.

Én tegnap jeleztem, hogy a jövőben úgy kell a költségvetési koncepciónál a javaslatokat megtenni, hogy ott mértéktartóbb legyen a Képviselő-testület. Én úgy gondolom, hogy akkor valamennyien felhívtuk a figyelmet, hogy az egy nagyfokú hiányt fog eredményezni, ha azok az elképzelések beépítésre kerülnek.

B á t o r A n t a l:

Kiadásra került egy törvénysértő előterjesztés. Ezt nem lett volna szabad így kiadni. Amikor látszott, hogy 300 millió forint helyett 600 millió forint hiányunk van, akkor az előkészítőknek kötelességük lett volna azt mondani, hogy ezt az előterjesztést nem adjuk ki, egyeztetni hívjuk össze a képviselőket, vagy egy olyan csoportját, mint amilyen tegnap összehívásra került, és mielőtt bizottsági tárgyalásokra kerül a sor, valamilyen döntés született volna. Ez nem a képviselőnek a kötelessége, aki nem főállásban dolgozik, hanem sokadrangú munkája mellett végzi el a képviselői feladatokat, és nem várható el tőle olyan szinten a jog tudása, mint a főállásban dolgozóknak. Születhetett volna egy olyan döntés, mint amilyen most előttünk van. Ezzel megcsúfolódott a demokrácia.

Hétfőn a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság elkezdte csökkenteni a hiányt, de volt egy javaslat a Polgármester úr részéről, hogy szerdán előáll a módosítással, amely a hitelt elfogadhatóvá teszi. Ez hétfőn jutott a Polgármester úr eszébe, vagy már hetekkel azelőtt tudta? Ha hétfőn jutott eszébe, akkor az is gond, de ha hetekkel előbb tudta, akkor az még nagyobb gond, mert akkor már meg kellett volna lépni, hogy jöjjünk össze, egyeztessünk, és a bizottságok tárgyalhassanak.

Hogy a bizottságok miért nem tárgyaltak? Mert érzik, hogy nincsenek komolyan véve. Ezt az anyagot ilyen formában egy bizottság sem tudja támogatni, 300 millió forintot nem tud levenni egy bizottság sem, még a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság sem, mert ahhoz ismerni kell több érdeket, szakértői véleményt, álláspontot, és ütköztetni kell. Ez a demokrácia alapszabálya. Van a diktatúra, amikor egy-két-három ember eldönt valamit, a többi bólogat rá, de mi szerencsére demokráciában vagyunk. A demokráciában mind a tizennyolcunknak ugyanolyan szavazati joga, de nem biztos, hogy mind a 18-an tudjuk annyira

pontosan, hogy mit és hogy kell tenni, nem úgy, hogy ma reggel látja, hogy mire fog szavazni. Én azt javaslom, hogy ma ne tárgyalja a Képviselő-testület a 42. számú előterjesztést. Hétfőn a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság alaposan előkészítve tárgyalja meg, és kedden ezt az egy napirendi pontot a Képviselő-testület újra tárgyalja. Nem sérül a demokrácia szabálya, és valamivel komolyabb lesz a munka, mert most ez egy komolytalan tárgyalás, a képviselők fele 300 millió forintos csökkentésről első olvasatban fog dönteni. Bele fogunk férni a határidőkbe, ha kedden vagy szerdán a Képviselő-testület össze tud ülni. Én nem tudom elfogadni ezt az anyagot.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Sajnálom, hogy az Aljegyző asszonyra nem tudott figyelni Bátor úr - koncentrált hozzászólásra -, mert akkor a hozzászólásának a felét visszavonná.

R é n e s M á r i a:

Az előterjesztés az alapján épült fel, amilyen határozatokat és koncepciót jóváhagyott a Képviselő-testület. Módosító indítványt - ha jól ismerem a város SZMSZ-ét - bármelyik képviselő tehet.

J á m b o r A t t i l a:

Bátor képviselő úr által elmondottak egy részével egyetértek, amivel vitatkoznék, az a bizottságok megítélése, és szerintem ez sértő minden bizottsági tagra nézve, és nem is igaz. Tehát egyetértek a felvetéssel, amit Bátor úr végigvezetett, de ő mint alpolgármester mit tett azért, hogy ez ne így legyen. Ne mondja a másikra, hogy mit nem tett meg, amikor neki több lehetősége volt, mint bármelyikünknek, mint képviselőnek. Ha úgy ítélte meg, hogy az ügy rossz irányban folyik, mit tett annak érdekében, hogy ne így történjen?

B á t o r A n t a l:

Én tudom, hogy mit tettem, az én lelkiismeretem tiszta.

L e s z k o v s z k i T i b o r:

Kijelentem büntetőjogi felelősségem tudatában, hogy az a 150-200 ember, akik ezt az anyagot előkészítették a törvény minden betűjének megfelelően jártak el, a mi lelkiismeretünk is tiszta. A Bátor úr egyéni demokrácia és diktatúra értelmezése sértő.

V á m o s i T i b o r:

A Városrendezési és Kommunális Bizottság ülésén történt-e csökkentési javaslat, azokról milyen arányban szavaztak? Ez volt az első bizottsági ülés, máshol is tehetek volna javaslatokat, tehát az áttekintésre és a javaslatra volt lehetőség. Azt nem merem megkérdezni - név szerint nem is tudjuk -, hogy kik voltak azok, akik egyértelműen elutasították a csökkentést. Számoljon be a Városrendezési és Kommunális Bizottság elnöke, hogy megközelítőleg hány millió forintra tettünk ott javaslatot.

K a t o n a C s a b a:

Én csak arra lennék kíváncsi amit a saját szakterületén belül javasolt csökkentő tényezőt, mert egy bizottság maradjon a saját szakmájánál.

F a z e k a s István:

Ha én esküt tettem a városra, akkor én nem tudok csak az én területemen, hanem az egész költségvetésen tudok gondolkodni. Sokkal több tétel elhangzott a bizottsági ülésen, körülbelül 150 millió forint értékben, de csak azt a két tételt szavazták meg.

S u r á n y i Pál:

Tényleg elhangzottak javaslatok a Városrendezési és Kommunális Bizottság ülésén, de én máig is azt tartom, én azért nem fogadtam el ott semmilyen javaslatot, mert azt mondtam, hogy annak nem látom értelmét, hogy 300 millió forintot 5-10 millióként lefaragjunk. Valójában 300 millió forintról beszélünk, de nem 300 millióról van szó, ez csak ahhoz elég, hogy oda tudjuk nyújtani a Kormánynak a költségvetést. Azt nem vállalom fel, hogy két órát csatározunk, és a két óra eredményeként kiderül, hogy 23.500 eFt-ot sikerült lefaragni a 700 millióból. Ilyen értelemben tartom továbbra is a véleményemet, és éppen erről szól a dolog, hogy valakinek elő kellene állni egy koncepcióval. Elfogadom, hogy bármelyikünk előállhatott volna, de nem ma reggel. Én is azt mondom, hogy a mai napon ezt nem tudom támogatni. Én elfogadom, hogy akik összeállították az anyagot azok nagyon sokat dolgoztak vele, a dolgukat végezték, nem náluk keresem a hibát, nem őket hibáztatom abban, hogy ők a 600 millió forintot leírták. Igen annyi, mert mi 600 millió forintot álmodtunk bele. Én ezt elfogadom, de az nézetem szerint a miatt nem tudom megszavazni, mert az a kérdésem, hogy kinek kell előállnia a 450 millió forinttal?

L a s s u Tamás:

Ez a probléma onnan gyökerezik, hogy ezt a koncepciót elfogadtuk 2000. novemberben. Ez látszott mindenki által, nem akkor kellett volna megkérdezni, hogy ezt jól átgondoltuk-e?

D r. F e k e t e Antal János:

Megkérdeztük.

L a s s u Tamás:

Akkor kellett volna a tegnapi üléshez hasonlóan összehívni, figyelmeztetni, hogy ez így nem vezet sehova. A kérdést fel kellett volna tenni a Polgármester úr részéről is, a magunk részéről is, hogy tudunk-e valami mást kitalálni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Van-e valakinek még kérdése?

Szünetet rendelék el.

(10,05 órától 10,20 óráig szünet)

L e s z k o v s z k i Tibor:

A költségvetési rendelet-tervezetről megnyitom a vitát.

F a z e k a s István:

Úgy érzem, hogy fogalomzavarok vannak. Eddig is úgy működött a testület, hogy a testület döntötte el, hogy mire mennyit költünk. Most egy olyan helyzet

állt elő, ami korábban nem állt fenn. Az egyik, hogy törleszteni kell a japán hitelt, ami emeli a költségvetési kiadásainkat. A másik pedig, hogy ha 1999-ben, amikor a tárgyaló delegáció Pétfürdővel megosztozott a vagyonon, azt elfogadta volna a Képviselő-testület, akkor ma oda nem kellene letenni egy fillért sem. Ma Pétfürdőnek a követelése annak a sokszorosa.

Hiába mondja bárki, hogy hierarchia van, itt szavazáson alapul a dolog, és mindenkinek egyetlen szavazata van minden tekintetben. Az lehetséges, hogy vannak a Képviselő-testület tagjai között, akik sokkal több információval rendelkeznek, azokat az információkat megkapjuk, a kérdés az, hogy ki hogyan él vele, mennyire jár utána. Elhangzott az is, hogy most olyan költségvetést akarunk-e amelyik csak vegetál. Egyetlen bizottságtól hangzott el az, hogy el kell indulni egy úton, amelyik a következő költségvetésünket lehetőség szerint majd a fejlődés felé viszi, de eddig egyetlen képviselő sem tett le ide olyan elképzelést, ami ebből kimozdította volna az önkormányzatot. Én azt mondom, hogy ami itt kialakult, azt mi alakítottuk ki mindannyian. A felelősség is a mienk. Én nem tudok úgy gondolkodni, hogy csak a szakterületben gondolkodjak. Három bizottságban dolgozom, akkor háromfelé gondolkodjak? Nem én vagyok az egyetlen aki nemcsak egy bizottságban van benne, a városra esküdtünk mindannyian, nagyon jó lenne ha mindenki így gondolkodna. El lehet halasztani a döntést, de én két nap múlva sem leszek okosabb. Még annyit szeretnék elmondani, hogy Inota Városrész Önkormányzó Testülete is szépen állt hozzá a hiány lefaragásához.

L a s s u Tamás:

Tisztelt Képviselő-testület!

A mai hozzászólásokból az derült ki nekem, hogy ez a hiány - ahogy Rénes Mária mondta - strukturális hiány. Ez a hiány az idén jelent meg, de ez folyamatosan képződik 4-5 év óta. 1999-ben májusában a jegyző elénk tett egy javaslatot, amit egyéb indokok miatt nem fogadtunk el. Melyik a nagyobb politikai felelősség? Az idei költségvetési tervet elfogadni, illetve nem fogadni el, vagy pedig, hogy a strukturális hiányban nem lépünk, és 2-5 év múlva kiírhatjuk, hogy csődbe mentünk. A ma reggeli előterjesztés láthatóan 290 millió forint hiányt kiküszöböl, de a közel 300 millió forintos hiány még megvan! Szerintem van még a költségvetésben olyan tartalék, ami strukturális változtatást is magában hordoz, ami eredményezheti azt, amit a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság az állásfoglalásában megfogalmazott.

Ma reggel kaptuk meg a "VIP"-es előterjesztést. A Várpalotai Ipari Park a beruházás véghezviteléhez 45 millió forintot kér tőlünk, a dologi kiadásokra pedig 9,7 millió forintot. Ez közel 55 millió forint. Ezt én úgy kezelem, hogy ez strukturális beruházás, nem olyan fajsúllyal kezelem, mint a többi. Ezt komolyan figyelembe kell venni, vagy kilépünk az Ipari Parkból. Nem tudom, hogy tehetünk-e ilyet. Ez olyan beruházás, amiből a város hosszú távon profitálhat.

Ugyanez érvényes a Szindbád Kht-nál, amit lehet szeretni, nem szeretni. Ajka, Sümeg és Veszprém a Széchenyi tervhez igen nagy reményeket fűz. A Kht-ben bent van a lehetőség, hogy Széchenyi terv alapján a várral, vagy a Zichy kastéllyal kapcsolatban valamilyen előrelépés történjen.

Ha az Ipari Parkba betelepül valamilyen vállalkozó, akkor öt évig adómentes lesz, addig nem lesz bevétele a városnak, de másodlagos bevételeink lesznek, a fizetőképes kereslet megnő, a szolgáltatás élénkül. Ha egy költségvetésnél adott

körülmények miatt a bevételi oldalt nem tudjuk növelni, akkor csak az lehetséges, hogy a kiadásokat csökkentjük. Arra kérem a Képviselő-testületet, hogy gondolja meg a döntését, hogy a strukturális dolgok ebben a költségvetési rendeletben benne vannak-e.

B á t o r Antal:

Tegnap délután, illetve ma reggel elének került egy módosító anyag a 42. számú előterjesztéshez, ami a hiányt csökkentette 298 millió forinttal. A 298 millió forint fele be kell, hogy épüljön az idei költségvetésbe. Nem készítünk rendezési tervet, nem adunk lehetőséget a város fejlesztésére, nem építünk utakat, nem kívánjuk a temetőt fejleszteni, Inota hőellátását nem kívánjuk megoldani, nem adunk a Kórháznak pénzt? Ezeket most kivettük, de vissza kell majd tenni. Miből? Azért nem tudom most ezt elfogadni, mert olyat vettünk ki, amit vissza kell tenni. Meg kell nézni, hogy mi az amit tényleg ki lehet még venni! Ezért kell a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak ezt megtárgyalni. Ezek nem csökkenthetők, kellenek a városnak.

T ö r z s ö k Károly:

Amit nem javasoltunk kivenni a költségvetési tervezetből ebben a kiegészítésben, az nem is vehető ki. Nem tudom, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság ehhez képest mit tud alkotni hétfőn, ha úgy dönt a testület.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Sajnálom, ha úgy tűnik, hogy vitatkozni akarok Bátor úrral. Nem kívánok vitatkozni. Senki nem mondta azt, hogy nem készülnek a rendezési tervek ebben az évben, hogy nem készül a digitális térkép, hogy nem lesz Várpalotán - ha kis mértékben is - útépités, senki nem mondta, hogy nem folytatódik a víz- és csatornahálózat rehabilitációja. De mondjuk ki azt, hogy ami ide le van írva, az nem most lett kitalálva, ezt én úgy fogalmaztam meg több helyen, több fórumon, hogy a Képviselő-testület jogos igényeket rakott a költségvetési koncepcióba, fogadott el egyedi határozatokban, ami alapjául szolgált a rendelet-tervezetnek, és ebből - ahogy Aljegyző asszony elmondta - egy sort sem hagytunk ki. Ami ezekben nem került megfogalmazásra, a testület által nem került támogatásra sem a költségvetési koncepcióban, sem határozatban és most megszületett 100 millió forintos igényben - hogy a jövőt szolgálja, én azt sem vitatom - a Kht, várfejlesztés, múzeumfejlesztés, 250 milliós útépités. Ez az 594 millió forintra ráakadó, az első tétellel 680 millió, a másikkal 930 millió forint.

Szeretném azt elmondani, amivel többszörösen meg lettem vádolva, illetve mindazok, akikkel az elmúlt 10 évet végigcsináltuk. Kiosztottuk a felhalmozási bevételeket és kiadásokat tartalmazó összesítést az elmúlt 10 évre. Kijelentem, hogy amit a városban eladtunk vagyont, legalább annyi fejlesztést, beruházást csináltunk. A Pénzügyi Költségvetési és Revizori Iroda által összeállított papírban oda van téve, hogy 1.008.000 eFt-ot ezen túlmenően még fejlesztésre fordítottunk, tehát nem csökkent az az érték, amit vagyomból eladtunk, hanem 1 milliárd forinttal növeltük. A tények önmagukért beszélnek. Van egy lényegi dolog a költségvetési gazdálkodás, az egyéni vállalkozás, a társasági formák és a nyereséggazdálkodás között, hogy nekünk településüzemeltetés a kötelezettségünk, és tévúton jár az, aki azt mondja, hogy a vélt és valós szabad pénzeszközöket nekünk vállalkozás mintájára csak úgy szabad és kell befektetni,

hogy annak x % nyereséghezama legyen. Ez úgy szól az önkormányzati törvényben - ajánlom mindazoknak, hogy olvassák el -, hogy a szabad pénzeszközből, ami nem veszélyezteti az önkormányzat működtetését. Amíg ebben nem tudunk közös nevezőre kerülni, addig nagyon sok vitánk lesz.

F a z e k a s István:

Egyetértek Lassu úrral, de ha hétfőn összeül a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, az koncepcionális költségvetést nem fog tudni készíteni. Lehet, hogy még egy-két helyen kihúzzunk valamit, lehet, hogy visszateszünk valamit, de a lényegen nem változtatunk, körülbelül ekkora lesz a hiány, vagy ha szerencsénk lesz 10-20 millióval kevesebb.

Bátor úrnak csak azt tudom válaszolni - megint -, hogy fogalomzavarban van. A testület dönt abban, hogy a szabad pénzt mire használjuk fel. Nem mondtunk mi le semmiről még annyira, de természetes, hogy ami nem fér bele, arról le fogunk mondani.

Visszatérve arra, hogy lehet szeretni és lehet nem szeretni a Szindbád Kht-t. A Kht elképzelésének minden egyes tétele hiányból áll, nincs leírva, hogy mire pályáztak, hol áll a pályázat, vagy majd csak akarnak valamit - erre én nem tudok igent mondani.

B á t o r Antal:

Én is büszke vagyok, hogy 1 milliárd forintot beruháztunk az elmúlt 10 évben, csak nem mindegy, hogy miből, és mibe. Az 1 milliárd forint alapja nagyjából a mobil vagyon eladása. A beruházott 1 milliárd forint pedig inbillá változott, mert eladtuk nagyjából az összes földterületünket, eladtuk azokat az ingatlanainkat, amiknek értékük volt, vagyoni értéket jelentettek. Beruháztunk olyanra, ami kellett, csak a jövőben is költséget fog maga után hozni. Rendbetettük a Galériát, felújítottuk a Jó Szerencsét Művelődési Házat, építettük az útjainkat, csak egy baj van, hogy elfogy az a vagyonunk, és ezt az utat fel kell újítani 3-5 év múlva, újat is kell építeni, fel kell újítani a Jó Szerencsét Művelődési Házat, az iskoláknak is pénz kell, és elfogy az egyik oldal, az, ahonnan a pénz bejön. Ennek az 1 milliárdos vagyonnak nem kevés költségvonzata van. Ezért kértem még tavaly októberben a képviselő-testületi ülésen, hogy ha lehetne, akkor mostanra legyen egy kidolgozott anyag, hogy mit adtunk el, milyen értékben, mikor. Megértettem a Pénzügyi, Költségvetési és Revizori Iroda azon kérését, hogy ha lehet, akkor ezt a márciusi testületi ülésre hozzuk be, mert fizikálisan nem bírják. Majd a márciusi testületi ülésen nevesítjük, hogy mit adtunk el, és az mire fordítódott, és mit tudtunk belőle fejleszteni. Én fejlesztésnek tartom természetesen azt amit felsoroltam, csak ezek a továbbiakban már csak pénzt visznek, és nem tudunk belőle új pénzforrást hozni.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Ezt a táblázatot Bátor úr megkapta, és láthatta, hogy 2,4 milliárdos a fejlesztés, és az 1 milliárd, amiről én beszéltem, az azon túl előteremtett pénzekből van, mint amit a vagyonból eladtunk, tehát 1 milliárddal több fejlesztést, beruházást csináltunk, és nincs benn a japán program.

B á t o r Antal:

Igen, de ezek költséget visznek.

Leszkovszki Tibor:

Ezt hívják önkormányzati költségvetési gazdálkodásnak. A Kórházba befektetünk 500 millió Ft-ot évente, az emberek döntő hányada meggyógyul, de a Kórháznak visszatermelni nem fog.

Dr. Szabó Gyula:

Szeretném indokolni az Egészségügyi, Szociális és Lakásügyi Bizottság döntését. Amikor úgy döntöttünk, hogy mi kimondottan az egészségügy és a szociális ágazat helyzetét vizsgáljuk, és ott próbálunk tenni, vagy nem tenni javaslatot, akkor az a felelősség vezetett bennünket, ami Surányi Pál felszólalásából érződött, hogy az nagy felelősség lenne, ha egy másik ágazatba beleturkálnánk, és kihúznánk a működés lehetőségét. A szakbizottságok szakirányú emberekből állnak, nincs akkora átlátásuk a dolgok felett. Mi azt a javaslatot tettük, hogy az egészségügyi ágazat további áldozatokat nem tud hozni, azt hiszem, hogy ehhez tartjuk is magunkat. Azt az előterjesztést, ami most a 42-es számú anyag kiegészítéseként idekerült elé, én úgy tudom elfogadni, hogy a pénzmaradvány elosztásánál ezekre a témákra vissza kell térni, vissza kell pótolni, még akkor is ha fáj. Sok értelme annak nincs, hogy pár nap haladékot adjunk magunknak, és újratárgyaljuk az anyagot. Azt hiszem hogy ezzel a kiegészítéssel világos, hogy máshova nyúlni nem tudunk. A strukturális átalakítás, amire Lassu úr utalt, az nem egyik pillanatról a másikra fog megvalósulni. Ezt meg kell majd csinálnunk az év folyamán, a következő évi költségvetésre lesz kihatása, az ideire már nem. Javaslom, hogy a kiegészítéssel együtt fogadjuk el most a költségvetést.

Domokos István:

Tisztelt képviselőtársaim!

Az egész probléma onnan ered, hogy tavaly novemberben a koncepció tárgyalásakor minden képviselőtársam a legjobb akarata szerint próbált olyan elképzeléseket a költségvetésbe belevonni, ami a városunk javát szolgálja. Tudtuk, hogy nem lesz ennek pénzügyi fedezete, de ha "légvárat építünk, akkor ne spóroljunk a téglákkal". Amikor számszerűsítve lett, akkor látszott, hogy ennek mennyi a pénzvonzata, mennyi mínusz lesz a költségvetési tervezetben. Három bizottság munkájában részt vettem, én sem tartottam elfogadhatónak, hogy a bizottságok elkezdjék a költségvetést módosítani. Minden bizottság lehetőség szerint a saját szakterületét próbálta "érintetlenül" hagyni, és lehetőség szerint más oldalról csökkenteni.

Az SzMSz azt mondja, hogy a költségvetést a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság tárgyalja és véleményezi. A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság állásfoglalása: "...maximum 280.965eFt nagyságrendű hitellel elfogadásra javasolta a költségvetést, ennek elérési lehetőségeit részleteiben a képviselő-testületi ülésen kell eldönteni." Nem így kellett volna a bizottságnak állást foglalnia, hanem azt kellett volna mondani, hogy a módosító javaslatokkal újra a bizottság elé kell vinni az anyagot. Ez a módosító javaslat, ami ma itt van előttünk, nem került a bizottság elé. Az SzMSz-ünk azt mondja, hogy a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményezi az éves költségvetési javaslatot. Ez nem történt meg. Én ragaszkodom a Szervezeti és Működési Szabályzathoz, nem fogom támogatni, hogy most szavazzunk a költségvetésről.

Leszkovszki Tibor:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság abszolút abban a helyzetben van amit az SzMSz tartalmaz. A többi bizottság módosító indítványát véleményezte? Domokos úr logikájával valamennyi bizottság módosító indítványát tárgyalnia kellett volna.

Megadom Rénes Máriának a szót.

Rénes Mária:

A költségvetési rendelet-tervezetet tárgyalta a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság, állásfoglalását hallhattuk.

Vámosi Tibor:

A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság egyértelműen megállapította, hogy a hiányfelvétel nagy, 300 millió Ft-nál nem lehet nagyobb. Kérte a hivatalt, hogy állítsák össze, hogy melyek azok a feladatok, amik nem alapellátási feladatok. A kiegészítésben azok vannak, amik nem alapellátási feladatok. Nagyon jó, hogy ebből valamit év közben visszateszünk, de pillanatnyilag a költségvetés elfogadása érdekében ezt a lépést meg kell tenni. Már két hete a költségvetésen "rágódunk" - már aki rágódik -, a hivatal már fél éve rágódik, Törzsök úr pedig elmondta, hogy már 2000. májusában elkezdődött az idei költségvetés előkészítése. Nagyon helyesnek tartom azt, ha elkezdjük a 2002. éves költségvetés előkészítését, hogy ne 1 milliárd forint legyen a hiány. A könyvvizsgáló asszony elemzése számtalan dologra kiterjed. Megragadta a figyelmemet, hogy normatív állami támogatásban 12,4 %-ot kapunk. Terveztünk a koncepció alapján, a jó szándékaink alapján 19 % kiadást. A források, amit megint csak tavaly tudtunk tervezni, az 3 %-os csökkenést mutatnak. Ebből adódik az 593 millió forint. Ha ezt három nap alatt meg tudjuk oldani, akkor csináljuk, de nem akarom elhinni. Ezt a költségvetést még körülbelül hatszor át fogjuk szabni - ugyanúgy, mint a tavalyit. Kérem, hogy döntsünk ebben az ügyben ma.

Jámbor Attila:

Napjainkban ebben az országban rengeteg önkormányzat küszködik hasonló problémával, mint mi itt. A probléma az, hogy az önkormányzatok anyagi háttere kormányzati biztosítás tekintetében nem megfelelő. Várpalotát szerencsétlenségére még az is sújtja, hogy belement egy nagy projektbe - ami egyébként jó dolog -, és az abban az időszakban számolható költségvetési kondíció és a mára kialakult helyzet között ordító a különbség. Gondolom, hogy ez a két tényező az, ami mára szembefordított bennünket vele. Szembefordított azzal, hogy a bevételeink növekedése nem tart lépést a kiadások növekedésével. Ha talpon akarunk maradni, akkor attól tartok, hogy nagyon drasztikus döntéseket kell majd hoznunk, és jövőre még inkább. Kérem a képviselőtársaimat, hogy a most előterjesztett költségvetést fogadjuk el, de ha az lesz a döntés, hogy tartunk belőle rendkívüli testületi ülést, azt is elfogadom. Amiért én nem támogatnám, az az, hogy új érvek nem fognak felmerülni, a bevételi oldalt nem fogjuk tudni növelni, javasolom, hogy a Képviselő-testület inkább ma döntsön ebben a kérdésben.

A Szindbád Kht a 42/1 számú anyagban durván 26 millió forintot kér a várpalotai költségvetésből erre az évre. Ez a dolog engem mellbevág, mert ez

nem épült be sehova. Ha ezt elfogadjuk, akkor ez a költségvetésünkben megjelenik, mint fedezet nélküli kiadásvállalás. A számok azért lepnek meg, mert a Szindbád Kht megalakításával kapcsolatos júniusi tárgyalásunkon a Szindbád Kht megalakulása után a négy hónapos időtartamra 3 millió forint működési hozzájárulást kért az önkormányzattól. Leszkovszki Tibor polgármester úr a következő kérdést tette fel Csövári János úrnak: "Az lenne a kérdésem, hogy ha jövőre számolok, jogosan számolok-e úgy, hogy ez körülbelül 12 millió forintos működtetési költség?" Csövári János: "Nem, mert mi úgy gondoltuk, hogy a pályázatban nagyon sok olyan pénz rejlik, amelyet a közhasznú társaságba be lehet forgatni." Ehhez a 12 millió forinthez képest a költségvetés beállít 13 milliót, és itt van a Szindbád Kht 26 millió forintja, plusz azt kéri, hogy tegyünk tartalékba 80 millió forintot a múzeum megnyitásával kapcsolatban. Amikor a múzeum megnyitásáról volt szó, akkor Szabó Pál Csaba tájékoztatója után én kértem tőle, hogy a Képviselő-testület döntésbe hozatalához adjon olyan anyagot, amelyből kiderül, hogy el kívánja-e adni a HM, ha el kívánja adni, akkor mennyiért. Kértem még tőle, hogy írja le, hogy mennyi a múzeumi átalakításokhoz szükséges felújítás költsége, mennyi a tereprendezés, és az egyéb feltételek biztosításának költsége, mennyi létszám kell a múzeum működtetéséhez, ezek összességében mennyit tesznek ki. Ebből mennyi az, amennyit az állam, mint beruházást lefedez, illetve van-e valami biztosítékunk arra, hogy a folyamatos működés feltételeinek biztosításához az önkormányzati és a bevételi forrásokon kívül más forrás rendelkezésünkre fog-e állni. Ezt a tájékoztatást nem kaptam meg, ezzel szemben itt javasolnak 80 millió forint letétbe helyezését. Azért tértem ki erre ennyire részletesen, mert én nem azt kívánom vitatni, hogy valamelyik sora a kht-nak most jó-e, vagy nem jó. Ebbe most nem akarok belemenni, de az megdöbbenő, hogy nem tudunk dönteni arról, hogy honnan húzzunk le 10-20 millió forintot, akkor pluszba bejön egy 26 millió forintos kérés, plusz 80 millió forint tartalékba helyezésével. Nem tudom megérteni, hogy ennek a fedezetét a csökkentések vonalában hogyan látják az előterjesztők, szeretném, ha véleményüket itt most kifejténék.

Domokos István:

Megint a Szindbád Kht a téma a szocialista oldalon, mind a hárman ezt szúrták ki. Nem hallottam viszont, hogy kifogásolták volna, hogy a költségvetésben a nemzetközi kapcsolatokra 8 millió forint van beütemezve az idei évre. Én tegnap ezt kifogásoltam.

A "Kiegészítés a 42. számú anyaghoz" című előterjesztés nem kiegészítés, hanem módosítás az SzMSz szerint. A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság tárgyalta ezt az anyagot?

Lassu Tamás:

Nem tárgyalhatta, mert tegnap kaptam meg.

Domokos István:

Ha ragaszkodunk az SzMSz-ünkhöz, akkor tartsuk is be.

Leszkovszki Tibor:

Nincs igaza Domokos úrnak. Az SzMSz-ben létezik az a jogintézmény, hogy módosító indítvány. A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság állandó jelleggel hétfőn ülésezik, normál leosztásban. Előző nap 12-ig leadható a módosító indítvány

bárki által. Akkor minden egyes alkalommal elhalasztom a tárgyalást, és visszaadom a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak, hogy tárgyalja meg, és rendkívüli ülésen foglalkozunk a dologgal.

Domokos István:

Ez hiányossága az SzMSz-nek, pontosítani kell.

Leszkovszki Tibor:

De nem így rendelkezik! Ez Domokos úr egyéni véleménye.

Törzsök Károly:

Tisztelt Képviselő-testület!

Nem emeltem ki külön az előzetes tájékoztatómban a Kht-val lefolytatott egyeztető tárgyalást. Ennek a tárgyalásnak az eredményeként került elénk egy módosított változat, amelyben szerepel a Kht működési kiadása, a rendezvényterve és a céltartalék. Ezek most külön vannak választva. Jelen pillanatban a Képviselő-testületnek az a feladata, hogy a Kht működéséhez szükséges hozzájárulást megszavazza, vagy nem szavazza meg. Az üzleti terv része a rendezvényprogram, és az üzleti tervtől elkülönül a céltartalék kérdése. Az üzleti tervről akkor kell dönteni, amikor a Kht benyújtja az elmúlt évi beszámolóját, és az üzleti tervét. Jelen pillanatban a működési feltételeihez szükséges pénzeszköz átadásáról kell dönteni.

Fazekas István:

Domokos úr idézte az SzMSz-t. A Kht-vel kapcsolatos módosító indítványt Gazdasági és Pénzügyi Bizottság ülése közben kaptuk meg, ezt is szavaztuk meg, időt sem kaptunk arra, hogy elolvassuk.

Csővári János:

Ha 100 millió forint lenne a hiány, akkor lehet, hogy már végeztünk volna a mai munkánkkal. Mindenkit az ütött mellbe, hogy van egy óriási hiány, amivel valamit kell kezdeni. Mindenki a maga módján próbál ehhez hozzájárulni. Biztos vagyok benne, hogy a Képviselő-testületnek néhány évig egy lehetősége lesz, a kiadások faragása. Ez tragikus helyzet, mert hozzászoktunk valamilyen színvonalhoz. Nem véletlen, hogy szívja mindenki a fogát, nem egy egyszerű dolog, hogy hogyan tovább. Megfogalmazódott a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság ülésén, hogy áprilisban kidolgoznak egy racionalizálási tervet. Biztos vagyok benne, hogy egy dolog fog kijönni ebből, meg kell mondani, hogy mennyi az a mínusz, amit meg kellene oldani évről évre, és ezt hol lehet lefaragni. Nagyon komoly feladat a bevételek növelése. Abban - biztos vagyok benne - egyet tudunk érteni, hogy nem ugyanaz a lehetőség és a felelőssége a képviselőnek és a városvezetőknek. Muszáj cégekkel, pénzes emberekkel tárgyalni, idehozni valamilyen módon, ha ez nem következik be, akkor nem lesz pénzünk az olyan színvonalú üzemeltetésre, amelyet szeretnénk.

Hajmáskéren örömmel hallottam az ottani polgármestertől, hogy valamivel több, mint 20 millió forint tartalékjuk van. Kistelepülés, meg tudták csinálni, hogy drasztikusan levettek olyan költségeket, amiket le lehetett venni anélkül, hogy érezhetően nagy probléma keletkezett volna.

Azt gondolom, hogy arccal a bevételek felé! Azért van az a "nyöszörgés", amit most csinálunk, mert az ember fél attól a felelősségtől, hogy mit húzzunk le.